
ALBIN
OCH DE HEMLIGA
SUPERKRAFTERNA
EN BERÄTTELSE AV... LARS-GÖRAN LARSSON

Albin såg ut som vilken pojke som helst. Han hade kort brunt hår, blåa jeans och en röd tröja. Men Albin hade en hemlighet. En stor hemlighet. Albin hade superkrafter.

Ingen visste om det. Inte hans lärare, inte hans kompisar och inte ens hans hund, Bus. När Albin knöt sina skor kunde han göra dem på två sekunder. *Vuuush!* När han hoppade hopprep kunde han hoppa högre än träden. *Hopp!*

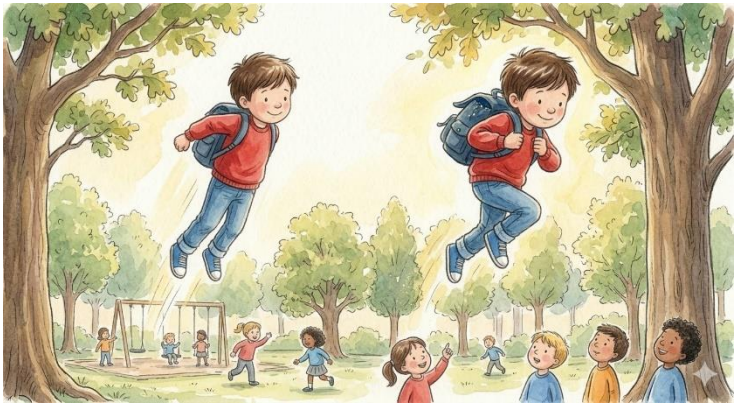

Och han hade superhörsel. Han kunde höra när glassbilen kom tre gator bort. *Ring, ring!*

En dag var Albin i parken. Solen sken och fåglarna sjöng. Plötsligt hörde han något med sina superöron. *Hjälp! Hjälp!* Det var en liten röst.

Albin tittade omkring. Ingen annan hörde något. Han följde ljudet. Det kom från den stora eken vid sandlådan.

Där satt en liten kattunge fast i en gren. Den var rädd och vågade inte hoppa ner.

Albin tittade sig omkring. Var det någon som såg? Nej, alla lekte med bollar eller gungade. "Nu är det dags", viskade Albin.

Han drog fram sin hemliga supercape från ryggsäcken. Den var blå och glittrade. Han band den om halsen. *Poff!* Nu var han Super-Albin.

Han behövde inte klättra. Han hade superhoppet. Albin böjde på knäna. *Spänn!* Sedan hoppade han. *HOOOOPP!* Han flög genom luften som en fågel. Landade mjukt på grenen bredvid kattungen.

"Hej lilla vän", sa Albin snällt.

Kattungen spann och gnuggade

sig mot hans hand. Albin lyfte upp den försiktigt. "Håll i dig", sa han.

Hopp! De landade mjukt på gräset. *Plupp.* Kattungen var säker.

Precis då kom en liten flicka springande. Det var Lisa från Albins klass. "Min katt! Min katt Misse!" ropade hon. Hon såg katten i Albins famn. "Albin! Hittade du honom?"

Albin gömde snabbt sin blå cape i ryggsäcken. "Ja", sa Albin och log. "Han satt fast i trädet." "Du är en hjälte!" sa Lisa och kramade Albin. Albin blev lite röd i kinderna.

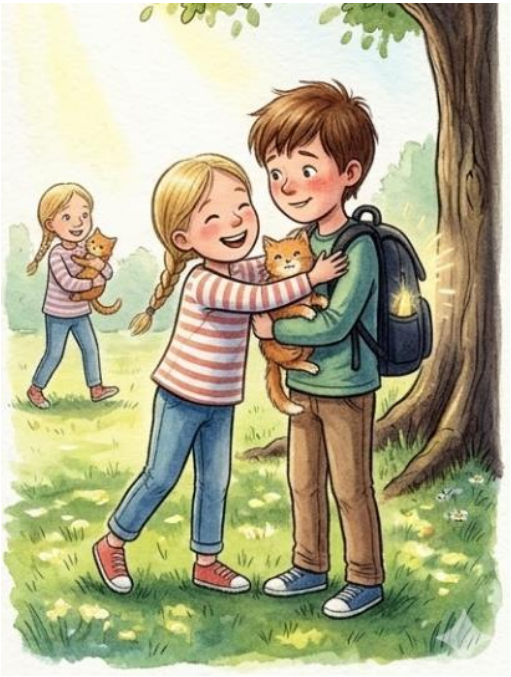

Han behövde inte superkrafter för att vara en hjälte. Men det var skönt att ha dem ibland. "Vill du leka?" frågade Lisa. "Ja!", sa Albin.

De lekte tagare hela eftermiddagen. Albin sprang lite långsammare än han kunde, så att Lisa skulle hinna ikapp. För Albin visste att den bästa superkraften av alla, var att vara en snäll kompis.

Slut